Ἡ Βαλκανικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε νὰ ἐξετάσῃ τὰς Ἀλβανικὰς κατηγορίας ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, ἔστω καὶ ἂν δὲν πρόκειται νὰ τῆς δοθῇ τὸ δικαίωμα νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἀλβανίαν πρὸς διαπίστωσίν των. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ἔχει καμμίαν ἀντίρρησιν, ἐν τῇ βεβαιότητι ὅτι κάθε κατηγορία προερχομένη ἀπὸ τοὺς συμμάχους τοῦ Μάρκου δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ εἶνε ΨΕΥΔΗΣ ΚΑΙ ΣΚΟΠΙΜΗ. Ἐπιμένει ἐν τούτοις νὰ παρατηρήσῃ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ὅτι καὶ πάλιν ματαιοπονεῖ. Ἡ Ἀλβανία, ποὺ δὲν θὰ παρίσταται δι' ἀντιπροσώπων της θὰ ἔχῃ πάντοτε τὴν δυνατότητα τῶν δικολάβων, νὰ ἰσχυρίζεται ὅτι τὰ συμπεράσματα τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν ὑπῆρξαν... ἀκριβῆ!!

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Γ' ΑΡΙΘ. 832
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Δ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Γ. ΣΥΡΙΩΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ 3
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 30.221 — 2
ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΔΡΑ 500

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 31 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1948
Σελήνη 20 ἡμερῶν
Ἀνατολὴ 7.38 Δύσις 5.45
Κύρου καὶ Ἰωάννου

ΑΠΟ ΤΗΣ ΣΚΟΠΙΑΣ ΤΗΣ ΔΥΣΕΩΣ

ΕΛΛΑΣ, ΑΙ ΝΕΑΙ ΘΕΡΜΟΠΥΛΑΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΤΟΝ ΝΤΕ ΒΙΑΡ

== πρώην πρωθυπουργοῦ τοῦ Βελγίου ==

Ἡ ἐμφάνισις ἐπὶ σκηνῆς μιᾶς στασιαστικῆς κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν κομμουνιστὴν ταραχοποιὸν Μάρκον καὶ ἡ ἡμιεπίσημος, ἂν ὄχι ἐπίσημος, ὑποστήριξις τὴν ὁποίαν ἡ «κυβέρνησις τῶν βουνῶν» εὗρεν ἀμέσως εἰς τὰ βαλκανικὰ Κράτη, τὴν πολιτικὴν τῶν ὁποίων ἐνορχηστρώνει ἡ Μόσχα, κατέστησαν τὸ ἑλληνικὸν πρόβλημα ὀξύτερον καὶ περισσότερον ἐπίφοβον.

Εἰς τὴν καρδίαν τοῦ προβλήματος τούτου πρέπει νὰ ἴδωμεν κάτι περισσότερον ἀπὸ τὴν σύγκρουσιν δύο ἰδεολογιῶν — τῆς μιᾶς ὁλοκληρωτικοῦ χαρακτῆρος τῆς ἑτέρας φιλελευθέρας εἰς τὴν οὐσίαν της — αἱ ὁποῖαι διαμφισβητοῦν τὴν Εὐρώπην σήμερον. Εὑρίσκομεν δρῶσαν εἰς αὐτὴν μίαν πατροπαράδοτον ἀρχὴν τοῦ ρωσσικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ. Τὴν ἡμέραν ποὺ ἡ Ρωσσία, εἴτε σοβιετική, εἴτε τσαρική, θὰ δεσπόσῃ τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου καὶ τῶν νήσων της, θὰ ἐξασφαλίσῃ, μαζὶ μὲ τὴν κατοχὴν τῶν Στενῶν, τὴν κυριαρχίαν εἰς τὴν ἀνατολικὴν Μεσόγειον. Μόλις εἶχε λήξει ὁ πόλεμος κατὰ τοῦ Ἄξονος, ἡ Ρωσσία ἐξεδήλωσε τὴν πρόθεσιν νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν Λέρον καὶ ν' ἀποκτήσῃ οὕτω ἕνα ἐξαίρετον φυσικὸν ἀεροπλανοφόρον δυνάμενον νὰ δεσπόσῃ τῶν ὁδῶν ποὺ συνδέουν τὴν Εὐρώπην μὲ τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Ἀφρικήν. Τὸ σχέδιον αὐτὸ ὅμως προσέκρουσεν εἰς τὴν ἠγανακτισμένην ἄρνησιν τοῦ ἑλληνικοῦ πατριωτισμοῦ. Διαψευσθεῖσαι οὕτω, αἱ ρωσσικαὶ φιλοδοξίαι, ἔσπευσαν ν' ἀκολουθήσουν τὰ γεγονότα καὶ νὰ τὰ κατευθύνουν πρὸς ὄφελός των.

Ἡ ἀναταραχή, ἡ ὁποία δὲν ἔπαυσε νὰ ὑποδαυλίζῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς στιγμῆς ποὺ, τὴν ἐπαύριον τοῦ δημοψηφίσματος, ἡ Κυβέρνησις ἠθέλησε ν' ἀφοπλίσῃ τὴν παλαιὰν Ἀντίστασιν, διηυκόλυνεν ἐξαιρετικὰ τὴν τακτικὴν τῆς Μόσχας. Ἤρκεσεν εἰς αὐτὴν νὰ ἐνθαρρύνῃ, ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, τὴν ἀνταρσίαν καὶ τοὺς ἀντάρτας μὲ τὴν συνδρομὴν τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος καὶ ταὐτοχρόνως νὰ χρησιμοποιήσῃ, καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῶν βορείων συνόρων, τὴν συνεργασίαν τῶν δορυφόρων της: Γιουγκοσλαβίας, Βουλγαρίας καὶ Ἀλβανίας.

Εἰς τὸ γενικὸν σχέδιον τῆς Ρωσσίας ὅλα συνδέονται, ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Κομινφόρμ καὶ τοῦ πραξικοπήματος τῆς Βουδαπέστης, μέχρι τῆς ἀντιθέσεως πρὸς τὸ σχέδιον Μάρσαλ καὶ τῆς προσφάτου παραιτήσεως τοῦ Μιχαήλ. Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τούτου ὁ Τίτο παίζει ρόλον πρωταγωνιστοῦ, ὁ ὁποῖος ἐξεδηλώθη μὲ τὴν σύναψιν, ἐντὸς ἑνὸς μόλις μηνός, τριῶν συμμαχιῶν: μὲ τὴν Βουλγαρίαν τὴν 27 Νοεμβρίου, μὲ τὴν Οὐγγαρίαν τὴν 8 Δεκεμβρίου καὶ μὲ τὴν Ρουμανίαν τὴν 19 Δεκεμβρίου. Αἱ συνθῆκαι αὐταὶ προετοιμάζουν μίαν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν τῶν Βαλκανίων, ὅπου ἐνδιαφέρει νὰ περιληφθῇ καὶ ἡ Ἑλλάς. Τὸ σχέδιον αὐτὸ δὲν εἶναι χθεσινόν. Μία πρώτη ὄψις του ἀνευρίσκεται εἰς συμφωνίαν, συνομολογηθεῖσαν εἰς Πετρίτσι, τὴν 13 Ἰουλίου 1943, μεταξὺ τῶν Κ.Κ. τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Βουλγαρίας τοῦ πρώτου ἀντιπροσωπευθέντος ἀπὸ τὸν Ἰωαννίδην ὑπουργὸν ἤδη τοῦ Μάρκου. Ἡ συμφωνία αὕτη, τῆς ὁποίας ἀπεκαλύφθη τὸ κείμενον, ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν ἵδρυσιν Βαλκανικῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, περιλαμβανούσης τὴν Ἑλλάδα, τὴν Σερβίαν, τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Μακεδονίαν. Προβλέπει, διὰ τοῦ 5ου ἄρθρου του, ὅτι τὰ Στενὰ καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις θ' ἀποτελέσουν αὐτόνομον δημοκρατίαν, ὑπὸ ρωσσικὸν ἔλεγχον.

Διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ προγράμματος τούτου ἡ σοβιετικὴ διπλωματία προσέφυγεν εἰς μίαν κλασσικὴν ἤδη σκηνοθεσίαν, τῆς ὁποίας παραδείγματα ἔδωσεν ἤδη εἰς τὰ Βαλτικὰ κράτη, ὡς καὶ διὰ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς πολωνικῆς κυβερνήσεως τοῦ Λουμπλιν. Ἐχρησιμοποίησεν αὐτὴν τὴν φορὰν τὸ θράσος ἑνὸς ἐπαγγελματίου ταραχοποιοῦ, τοῦ Μάρκου, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ αὐτοπροήχθη εἰς στρατηγόν, ἀνήγγειλε τὸν σχηματισμὸν τῆς κυβερνήσεώς του. Κατόπιν μὲ δυνάμεις, ὑπολογιζομένας εἰς 10.000 ἄνδρας, ἐξαπέλυσε τὰ Χριστούγεννα, σφοδρὰν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Κονίτσης.

Ἡ κυβέρνησίς του, δηλοῖ εἰς τὴν προκήρυξίν του, ἐννοεῖ νὰ διοικήσῃ τὸ ἐλεύθερον ἔδαφος συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας καὶ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐθνικοποίησιν τῶν ξένων ἐπιχειρήσεων, τῶν μεγάλων τραπεζῶν καὶ τῆς βαρείας βιομηχανίας(;). Θ' ἀποδώσῃ ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν φιλικῶν σχέσεων μὲ τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν καὶ τὰς σλαβικὰς δημοκρατίας τῶν Βαλκανίων καὶ τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης ὡς καὶ μὲ τοὺς ἄλλους δημοκρατικοὺς λαούς. Ἡ ρητορεία αὐτὴ ἐκμεταλλεύεται τὴν ἀφέλειαν ἑνὸς πληθυσμοῦ, ὅπου τὸ κομματικὸν πάθος ὑπερισχύει τῆς ἠρέμου σκέψεως. Ὅσον διὰ τὰς πολεμικὰς πιθανότητάς του, ὁ Μάρκος ὑπολογίζει εἰς τὴν πενιχρότητα ὁπλισμοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρέθη ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις συνεπείᾳ τῆς ἀξονικῆς κατοχῆς. Ὑπολογίζει ἐπίσης εἰς τοὺς πόρους ποὺ τοῦ προσφέρει μία ὀρεινὴ καὶ δύσβατος χώρα. Ἡ ἐγγυτάτη φιλοξενία τῶν Βορείων συντρόφων ἐπιτρέπει εὐκόλως εἰς τοὺς ἀντάρτας νὰ προετοιμάζωνται ἐν ἀσφαλείᾳ διὰ τὴν μάχην, νὰ τροφοδοτοῦν τὰς μυστικὰς ἀποθήκας των καὶ νὰ διαφεύγουν, ἐν ἀνάγκῃ τὴν καταδίωξιν τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ. Τέλος, ὁ κομμουνισμὸς ἔχει σύμμαχον τὴν ἀθλιότητα, ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς περιοχὴν ποὺ ὑπέστη χθὲς τὰς συμφορὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ πολέμου καὶ ὑφίσταται σήμερον τὴν κατάραν τοῦ ἐμφυλίου πολέμου. Ὅταν ἕνας λαὸς βλέπει ν' ἀποθνήσκῃ ἡ ἐλπίς του εἰς καλλιτέραν ζωήν, ἡ περιπέτεια καὶ ἡ λῃστεία τοῦ γίνονται ἑλκυστικοὶ πειρασμοί.

Ἔναντι τοῦ κινδύνου τούτου, ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἀθηνῶν, προελθοῦσα ἀπὸ κανονικὰς ἐκλογὰς καὶ στηριζομένη εἰς κοινοβουλευτικὴν πλειοψηφίαν, δικαιοῦται νὰ εἴπῃ ὅτι ὑπερασπίζει τὰς Θερμοπύλας τῆς Ἐλευθερίας. Ἡ Ἑλλάς, τῆς ὁποίας ἡ γενναία ἀντίστασις εἰς τὴν ἰταλικὴν ἐπίθεσιν, εἶχε προκαλέσει τὸν θαυμασμὸν τοῦ κόσμου, ἀντιπροσωπεύει ὄχι μόνον τὴν ἑλληνικὴν ἀκεραιότητα, ἀπειλουμένην ἀπὸ τὸν σλαβισμόν, ἀλλὰ καὶ ἕνα ἰδεῶδες δικαίου, εἰρήνης καὶ τάξεως κατὰ τῶν ἀποπειρῶν ἑνὸς ὁλοκληρωτικοῦ δόγματος, ποὺ θέλει νὰ ἐπιβληθῇ διὰ τῆς βίας. Ἡ δραστηριότης ποὺ ἀναπτύσσει ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις διὰ νὰ νικήσῃ τὴν ἀνταρσίαν, εἶναι ἀξία τῆς συμπαθείας τῶν ἐλευθέρων λαῶν.

Τὴν συμπάθειαν αὐτὴν οἱ Ἕλληνες τὴν ἀναμένουν πρὸ πάντων ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Ἡ Ἑλλὰς δικαιοῦται ἐπίσης νὰ ὑπολογίσῃ εἰς τὸν Ο.Η.Ε. ὁ ὁποῖος ἔχει στείλει ἤδη μίαν ἐπιτροπὴν ἐρεύνης εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ ἐξακολουθεῖ ἐνδιαφερόμενος διὰ τὸ ἑλληνικὸν πρόβλημα. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἐὰν ἡ δῆθεν κυβέρνησις τοῦ Μάρκου ἀνεγνωρίζετο ἀπὸ ξένον κράτος, ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐζητοῦσεν ἀμέσως τὴν βοήθειαν τοῦ Ο.Η.Ε., συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 51 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου. Καὶ ἐὰν ἀκόμη δὲν παρουσιάζετο τοιοῦτον ἐνδεχόμενον ἀναγνωρίσεως, ἡ κατάστασις θ' ἀπῄτει καὶ πάλιν ἀποτελεσματικὴν ἐπαγρύπνησιν εἴτε ἐκ μέρους τῆς γενικῆς συνελεύσεως, εἴτε ἐκ μέρους τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας.

Ἡ ἑλληνικὴ ὑπόθεσις ἐμφανίζεται ὡς μία δοκιμασία ἀντιστάσεως ἤ, ἂν προτιμᾶτε, ὡς μία διαπίστωσις εἰς τὴν νόσον ἐκ τῆς ὁποίας πάσχει ἡ διεθνὴς ζωή. Αἱ ἀποφάσεις, τὰς ὁποίας θὰ λάβῃ ὁ Ο.Η.Ε. δι' αὐτὴν — καὶ τὰς ὁποίας δὲν θὰ διευκολύνῃ τὸ δικαίωμα τοῦ βέτο — θὰ δυνηθοῦν νὰ σταθεροποιήσουν τὸν μέγαν θεσμὸν τοῦ Λέικ Σαξὲς ἢ νὰ τὸν κάνουν νὰ ἐκραγῇ — μὲ τὸν κίνδυνον καὶ ἄλλων ἐκρήξεων.

H. CARTON DE WIART

Η ΑΠΕΙΛΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΟΛΙΓΩΤΕΡΟΝ ΟΞΕΙΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΑΠΟΔΙΔΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΣΥΜΜΑΧΙΚΑΣ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30 Ἰανουαρίου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ ἔγκυρος ἑβδομαδιαία ἐπιθεώρησις «Ἐκόνομιστ» διαπιστώνει σχετικὴν χαλάρωσιν τῆς ἔξωθεν ἀπειλῆς ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἀρθρίδιον, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπογραμμίζει τὰς προειδοποιήσεις τὰς γενομένας ἐκ Λονδίνου πρὸς τοὺς Βορείους γείτονας καὶ ἐν συνεχείᾳ προειδοποιεῖ ὅτι ἡ διαπίστωσις τῆς ἐνόπλου ἐπεμβάσεως τῶν θὰ προκαλέσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 51 καὶ τὴν ἀποστολὴν διεθνοῦς δυνάμεως εἰς τὰ βόρεια σύνορα τῆς Ἑλλάδος. Ὁ ἀρθρογράφος ὑπογραμμίζει τὰς προειδοποιήσεις τοῦ κ. Μπέβιν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων νὰ ἐπιδείξουν μεγάλην προσοχὴν διὰ νὰ μὴ διαπράξουν βαρὺ σφάλμα σχετικῶς μὲ τὸ Ἑλληνικὸν καὶ μὴ παίζουν μὲ τὴ φωτιά. «Ἀκολούθως, τονίζει, κατὰ τὴν συζήτησιν δύο ἄλλα πράγματα κατέστησαν σαφῆ: Τὸ ἐπεισόδιον τῆς Κερκύρας δὲν ἔχει λησμονηθῇ καὶ αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις τῶν πρώην ἐχθρικῶν χωρῶν τῆς Ρουμανίας, Οὐγγαρίας καὶ Βουλγαρίας παρακολουθοῦνται ἀγρύπνως. Ὁ ἀρθρογράφος ἀναφέρει τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Μὰκ Νὴλ ὅτι οἱ Οὐγγρορουμανικοὶ ἀριθμοὶ προσεγγίζουν τὰ ὅρια τῶν συνθηκῶν εἰρήνης. Οἱ Βουλγαρικοὶ ὅμως ἀριθμοὶ ὑπόκεινται εἰς ἀμφισβήτησιν ἰδίως μετὰ τὴν καυχησιολογίαν τοῦ Δημητρὼφ ὅτι προτίθεται νὰ ἐνισχύσῃ καὶ συγχρονίσῃ τὰς ὑπ' αὐτὸν δυνάμεις. Οἱοσδήποτε καὶ ἂν εἶνε ὁ λόγος, ἡ ἀπειλὴ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐφάνη ὀλιγώτερον ὀξεῖα κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαπενθήμερον. Οὐδεμία ἐγένετο κίνησις πρὸς ἀναγνώρισιν τοῦ ἀσημάντου καθεστῶτος τοῦ Μάρκου καὶ ἡ βοήθεια, ἡ ὁποία ἀναμφιβόλως συνεχίζεται, καλύπτεται δι' ἐρανικῶν ἐπιτροπῶν εὐυπολήπτου ἐμφανίσεως εἰς τὸ Βελιγράδι καὶ τὴν Σόφιαν. Αἱ ἀπερίφραστοι ἐκθέσεις καὶ αἱ λεπτομέρειαι αἱ σταλεῖσαι εἰς Νέαν Ὑόρκην ὑπὸ τῆς εὑρισκομένης ἐπὶ τόπου Ἐπιτροπῆς τοῦ Ο.Η.Ε. ἀπέδειξαν τὴν ἀπροκάλυπτον ἐπέμβασιν καὶ πιθανὸν ὁ Τίτο καὶ ὁ Δημητρὼφ κατέχονται ἀπὸ κάποιαν ἀνησυχίαν. Ὁ πρῶτος εὑρίσκεται ὑπὸ τὸ συνεχὲς διπλωματικὸν πῦρ ἐξ Οὐάσιγκτον καὶ Λονδίνου καὶ ὁ δεύτερος πρὸ ὀλίγου ἔλαβε βαρεῖαν ἐπίπληξιν ἐκ Μόσχας διὰ τὴν πρόωρον διαλάλησιν τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρωπαϊκῆς Ὁμοσπονδίας. Ἀμφότεροι ἀσφαλῶς γνωρίζουν καλῶς ὅτι ἅπαξ ἀποδειχθῇ ἡ ἔνοπλος ἐπέμβασις δὲν ὑπάρχει τίποτε δυνάμενον νὰ σταματήσῃ τὴν Ἑλλάδα νὰ ἀσκήσῃ τὸ δικαίωμά της τὸ παρεχόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 51, ἐκτὸς τῶν συμβουλῶν τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς καὶ τῶν περιορισμῶν τῆς ἰδικῆς της ἰσχύος. Τὸ ἀναφαίρετον δικαίωμα τῆς ἀτομικῆς εἴτε τῆς ὁμαδικῆς αὐτοαμύνης δὲν δύναται νὰ παροραθῇ πλήρως, ἐφόσον τὰ γενικὰ εἴτε τὰ περιφερειακὰ σχέδια ἀσφαλείας οὐδεμίαν σημειώνουν πρόοδον ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ο.Η.Ε. Ἂν ἡ ἀπειλὴ συνεχισθῇ ἡ ἀπάντησις, πιθανῶς, θὰ εἶνε, ὡς ὑπεδηλώθη εἰς τὴν συζήτησιν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, ἡ τοποθέτησις μικρᾶς διεθνοῦς δυνάμεως εἰς τὰ βόρεια σύνορα τῆς Ἑλλάδος».

Η ΑΥΤΟΔΙΑΨΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΩΦ

Ὁ διπλωματικὸς συνεργάτης τοῦ «Νταίηλυ Τέλεγκραφ» σχολιάζων τὴν ἀναγκαστικὴν αὐτοδιάψευσιν τοῦ Δημητρώφ, θεωρεῖ αὐτὴν διαφωτιστικὸν παράδειγμα τῆς πραγματικῆς φύσεως «τῆς κυριάρχου ἀνεξαρτησίας» τῆς Βουλγαρίας καὶ προσθέτει ὅτι ἡ ἀποκήρυξις τῆς Μόσχας καὶ ἡ παλινῳδία τοῦ Δημητρὼφ καθιστᾷ ἀκόμη σαφέστερον ὅτι οἱ δορυφόροι της ὀφείλουν νὰ ἀλληλοδεθοῦν μὲ συμμαχίας στρατιωτικάς, ἀλλ' οὐδόλως δικαιοῦνται νὰ συγκροτήσουν ἰσχυρὰν ὁμοσπονδίαν ὀλιγώτερον ὑποχείριον εἰς τὴν Μόσχαν. Ὁ ἴδιος συνεργάτης προσθέτει ὅτι τὸ σχέδιον τῶν συμμαχιῶν ἐναντίον οἱουδήποτε ἄλλου κράτους προσέκρουσε εἰς πρόσκαιρον ἐμπόδιον καθόσον οἱ Τσέχοι ἀποκρούουν τὴν τοιαύτην διατύπωσιν συμφώνου μὲ τὴν Βουλγαρίαν καὶ ἐπιθυμοῦν συμμαχίαν μόνον ἐναντίον γερμανικῆς ἐπιθέσεως. Ὁ ἐν λόγῳ συνεργάτης πιθανολογεῖ ὅτι ἀποτέλεσμα τῆς ἀρνήσεως θὰ εἶνε ἡ ἰσχυρὰ πίεσις τῆς Ρωσσίας εἰς τὴν Πράγαν καὶ ἴσως ἡ ἰσχυρὰ ἐσωτερικὴ κρίσις τῆς Τσεχοσλοβακίας ὅπου αἱ σχέσεις τῶν κομμουνιστῶν μὲ τὰ ἄλλα κόμματα τοῦ κυβερνητικοῦ συνασπισμοῦ εἶνε ἤδη τεταμέναι.

Α. ΔΗΜΑΚΟΣ

ΑΠΕΚΡΟΥΣΘΗΣΑΝ ΝΕΑ ΔΙΑΒΗΜΑΤΑ ΚΥΠΡΙΩΝ ΑΡΙΣΤΕΡΩΝ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΔΕΚΤΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΓΛΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30 Ἰανουαρίου (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ ἰδιαίτερος γραμματεὺς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν ἐγνωστοποίησε σήμερον δι' ἐπιστολῆς του εἰς τοὺς τρεῖς ἀντιπροσώπους τῶν Ἑλλήνων ἀριστερῶν τῆς Κύπρου ὅτι δὲν πρόκειται νὰ τοὺς δεχθῇ, καθόσον μετὰ τὴν τελευταίαν δήλωσίν του εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων φρονεῖ ὅτι ἡ συνάντησις δὲν θὰ ἐξυπηρετήσῃ πρακτικόν τινα σκοπόν. Τῆς ὑπουργικῆς ἀπαντήσεως εἶχε προηγηθῇ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ὑπουργὸν σταλεῖσα χθὲς μὲ τὰς ὑπογραφὰς δεκαπεντάδος ἐργατικῶν βουλευτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς κοινοβουλευτικῆς ὁμάδος τοῦ Ἐργατικοῦ κόμματος, συνηγορούντων φιλικῶς ὑπὲρ τῆς συναντήσεως. Οἱ Κύπριοι ὑπέβαλον σήμερον νέαν αἴτησιν εἰς τὸν ὑπουργὸν νὰ τοὺς δεχθῇ καὶ ἀνέβαλον τὴν ἀναχώρησίν των ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα. Τὸ ἀπόγευμα εἰς συνάντησιν μετ' ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου ὁ κ. Πλούτης Σέρβας, ὁμιλῶν ἑλληνιστὶ εἰς τὴν δημοτικήν, διερμηνεύοντος τοῦ κ. Παπαϊωάννου, ἐκπροσώπου τῶν ἐργατικῶν σωματείων τῆς Κύπρου, ἀνέπτυξεν εἰς αὐτοὺς τὸν σκοπὸν τῆς ἐλεύσεως τῆς ἀντιπροσωπείας, ἐξιστορήσας τὰ προηγηθέντα τῆς Διασκεπτικῆς Συνελεύσεως καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῶν συζητήσεων της. Ὁ Σέρβας ἐτόνισεν ὅτι τὸ βασικὸν αἴτημα ὅλων τῶν Κυπρίων Ἑλλήνων εἶνε ἡ Ἕνωσις μὲ τὴν μητέρα Ἑλλάδα. Τοῦτο ἐπανέλαβε πολλάκις διαρκούσης τῆς ὁμιλίας του καὶ ἀπαντῶν εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν, ἐδήλωσεν ὅτι τὴν ἀντιπροσωπείαν δὲν ἀπασχολεῖ, οὔτε πρόκειται διόλου νὰ ἀπασχολήσῃ ἡ ἐν Ἑλλάδι κατάστασις, προσθέσας: «Σὰν κομμάτι τῆς Ἑλληνικῆς ὁλότητος, ποὺ εἴμαστε, εἴμαστε πάντοτε ἀποφασισμένοι νὰ ἀγωνισθοῦμε καὶ ἑνωθοῦμε μὲ τὴν Ἑλλάδα ὁποιοδήποτε καὶ ἂν εἶνε τὸ καθεστώς της καὶ δὲν ἀλλοιώνει τὸν πόθον μας νὰ ἑνωθοῦμε». Ὁ κ. Σέρβας ἐξήγησεν ὅτι ὅταν ὁ Ἄγγλος Κυβερνήτης ἔστειλε τὰς προσκλήσεις διὰ τὴν Διασκεπτικὴν προέκυψε δίλημμα, δεδομένου ὅτι ἡ Κύπρος διατελεῖ ὑπὸ τὸ πλέον ἀπολυταρχικὸν καθεστὼς τοῦ κόσμου ἂν ἔπρεπε νὰ ἀπορριφθῇ ἡ πρόσκλησις μέχρι τῆς ἐλευθερώσεως εἴτε νὰ δεχθοῦν μεταβατικὸν καθεστὼς μὲ δημοκρατικὰς ἐλευθερίας.

Οἱ ἀριστεροὶ ἐπροτίμησαν τὸ δεύτερον καὶ ὁ κ. Σέρβας ἐπέκρινε τοὺς Ἐθνικόφρονας διὰ τὴν ἄρνησίν των, ἀποδώσας αὐτὴν ὄχι εἰς τὸν πόθον τῆς Ἑνώσεως, ἀλλὰ εἰς τὴν ἄρνησίν των νὰ δεχθοῦν καθεστὼς ἐλευθεριῶν.

Περαιτέρω ἐδήλωσεν ὅτι ἂν ὁ ὑπουργὸς διατυπώσῃ νέας προτάσεις περιεχούσας στοιχεῖον αὐτοκυβερνήσεως εἶνε διατεθειμένοι νὰ τὰς συζητήσουν. Ἂν ὅμως αἱ προτάσεις περιορίζωνται μόνον εἰς νομοθετικὰ δικαιώματα καὶ ὄχι εἰς ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν διὰ τὰς τοπικὰς ὑποθέσεις, τοῦ κυβερνήτου διατηροῦντος τὰς ἐξωτερικὰς ὑποθέσεις καὶ τὰ ζητήματα τῆς ἀμύνης, δὲν θὰ δεχθοῦν συζήτησιν.

Α. ΔΗΜΑΚΟΣ

ΛΕΜΕΣΟΣ, 30 Ἰανουαρίου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ μεταβᾶσα εἰς Λονδῖνον ἀντιπροσωπεία τῶν Κυπρίων Ἀριστερῶν ἐπιστρέφει ἐκεῖθεν ἄπρακτος χωρὶς νὰ ἐπιτύχῃ ἀκρόασιν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν ἢ ἄλλων ἐπισήμων.

Ἡ Κεντρικὴ ἐπιτροπὴ ἐράνων ἐφόρτωσε σήμερον ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Κυρήνεια» 94 δέματα μὲ μάλλινα καὶ κουβέρτες ἀξίας 4.000 λιρῶν ὡς πρώτην εἰσφορὰν εἰς εἴδη διὰ τὴν μαχομένην πατρίδα. Ὁ δήμαρχος Λευκωσίας ἠρνήθη νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν ἔρανον.

ΕΔΟΛΟΦΟΝΗΘΗ ΧΘΕΣ ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ Ο ΜΑΧΑΤΜΑ ΓΚΑΝΤΙ ΑΠΟ ΕΝΑ ΝΕΟΝ ΙΝΔΟΝ

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΕΙΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΩΝ

Ὅλοι οἱ Ραδιοφωνικοὶ σταθμοὶ διέκοψαν αἰφνιδίως χθὲς περὶ τὴν 3ην ἀπογευματινὴν διὰ νὰ μεταδώσουν τὴν εἴδησιν τῆς δολοφονίας τοῦ Γκάντι. Καὶ εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ δολοφονία τοῦ «ἁγίου» τῶν Ἰνδιῶν θὰ ἔχῃ σοβαρωτάτας συνεπείας εἰς τὴν χώραν του καὶ θὰ προκαλέσῃ παγκόσμιον συγκίνησιν. Διότι ὁ Γκάντι ἦτο ἀναμφισβητήτως ἴσως ἡ πλέον ἠθικὴ μορφὴ τῆς ἐποχῆς μας ὅσον καὶ ἂν τὸ πνεῦμα του εὑρίσκετο ἴσως πολὺ μακρὰν ἀπὸ τὴν εὐρωπαϊκὴν νοοτροπίαν μας.

Εἰς ὅλην του τὴν ζωὴν ἠγωνίσθη διὰ τὴν εἰρηνικὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος του ἀλλὰ καὶ ταὐτοχρόνως ἐκήρυξε εἰς ὅλον τὸν κόσμον τὸ εὐαγγέλιον τῆς «μὴ βίας».

Τὴν τελευταίαν περίοδον τῆς ζωῆς του ἀφιερώθη εἰς τὴν εἰρήνευσιν τῶν Ἰνδιῶν καὶ εἰς τὴν συμφιλίωσιν Ἰνδῶν καὶ Μουσουλμάνων, φαίνεται δὲ ὅτι, εἰς τὴν προσπάθειάν του αὐτὴν ἔπεσε θῦμα τῶν ἀδιαλλάκτων ἐθνικιστῶν τῆς δεξιᾶς οἱ ὁποῖοι τὸν κατηγόρουν ὡς προστάτην τῶν Μουσουλμάνων.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὰς λεπτομερείας τοῦ φόνου του καὶ τὰς πληροφορίας περὶ τοῦ παγκοσμίου ἀντικτύπου τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου Ἰνδοῦ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30 Ἰανουαρίου. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Ἀλλεπάλληλα τηλεγραφήματα ἐκ Νέου Δελχὶ ἀνήγγειλαν, ὀλίγα μόλις λεπτὰ μετὰ τὸ γεγονός ὅτι ὁ πατὴρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Ἰνδιῶν Μαχάτμα Γκάντι ἐδολοφονήθη βληθεὶς τετράκις διὰ περιστρόφου τὴν 5.45' μ.μ. τοπικὴ ὥρα (2.15' μ.μ. ὥρα Ἑλληνική) ἐνῷ ἐβάδιζε πρὸς τὸν συνήθη τόπον τῆς προσευχῆς του. Αἱ πρῶται πληροφορίαι ἀνέφεραν ὅτι ὑπῆρχον φόβοι περὶ τῆς ζωῆς του, ἀλλὰ σχεδὸν ἀμέσως κατόπιν ἐπεβεβαιώθη ὅτι ὑπέκυψεν εἰς τὰ τραύματά του. Ὁ δράστης ἐπυροβόλησεν ἐξ ἐγγυτάτης ἀποστάσεως καὶ αἱ σφαῖραι εὗρον τὸ θῦμα εἰς τὸ στῆθος.

Αἱ Ἰνδίαι ἔλαβον γνῶσιν τῆς δολοφονίας τοῦ Γκάντι διὰ τῆς κατωτέρω ἀνακοινώσεως, μεταδοθείσης ὑπὸ τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τοῦ Νέου Δελχί: «Ἀναγγέλλομεν μετὰ βαθείας θλίψεως τὸν μόλις πρὸ ὀλίγου συμβάντα θάνατον τοῦ Μαχάτμα Γκάντι. Ὁ Γκάντι ἐπυροβολήθη τρὶς ἢ τετράκις ἐνῷ ἐβάδιζε εἰς τὸν τόπον τῆς προσευχῆς ὀλίγον μετὰ τὴν 17ην τοπικὴν ὥραν. Ἐτραυματίσθη εἰς τὸ στῆθος καὶ ἐξέπνευσεν ἀμέσως». Μέλος τῆς ἀκολουθίας τοῦ Γκάντι ἀνήγγειλε πρὸς τὸ πλῆθος τὴν 17.46' ὥραν: «Ὁ Μπαποῦ (πατήρ) ἐτελεύτησε».

Ὁ δολοφονηθεὶς γηραιὸς πρωταγωνιστὴς τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Ἰνδιῶν

Αὐτόπτης μάρτυς ἀνέφερε σχετικῶς τὰ ἑξῆς: «Εἷς νεαρὸς ἐπυροβόλησε τετράκις κατὰ τοῦ Γκάντι καὶ οὗτος κατέπεσεν ἀμέσως ἐν μέσῳ λίμνης αἵματος. Μετὰ ταῦτα μετεφέρθη εἰς τὸν «Οἶκον Μπιρλά». Ὁ αὐτόπτης ἀφηγήθη τὴν σκηνὴν τοῦ φόνου μὲ πλήρεις λεπτομερείας. Εἰς τὸν Οἶκον Μπιρλὰ ἀνέμενον τὸν Ἰνδὸν ἡγέτην περὶ τὰ 500 ἄτομα διὰ νὰ ἀρχίσουν τὰς προσευχάς των. Ὁ Γκάντι ἐξῆλθε τοῦ Οἴκου καὶ ἐπροχώρησε πρὸς τὴν μικρὰν ξυλίνην ἐξέδραν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν συνήθως ὡμίλει πρὸς τὰ πλήθη, ἔχων τὰς χεῖρας του ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν ἐγγόνων του καὶ στηριζόμενος ἐπὶ τούτων. Ἐνῷ ἐπλησίαζε, τὸ πλῆθος διεσπάσθη εἰς δύο καὶ ἤνοιξε δίοδον. Νεαρός τις, ἡλικίας μεταξὺ 30 καὶ 35 ἐτῶν, φέρων χακὶ χιτώνιον, ἐπυροβόλησε τετράκις διὰ περιστρόφου τὸ ὁποῖον ἐκράτει κάτω τῶν ἰσχίων του καὶ μὲ τὴν κάννην ἀνεστραμμένην πρὸς τὰ ἄνω. Ὁ ἐν λόγῳ αὐτόπτης μάρτυς προσέθεσεν, ὅτι ἡ σκηνὴ αὐτὴ συνετελέσθη εἰς τόσον βραχὺ διάστημα, ὥστε οὐδεὶς ἀντελήφθη ἀκριβῶς περὶ τίνος ἐπρόκειτο. Τὸ λευκὸν βαμβακερὸν φόρεμα τοῦ Γκάντι ἐπληρώθη εὐθὺς αἵματος ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ μέχρι τῆς μέσης. Γυναῖκες, ἐκ τῶν ἀφωσιωμένων εἰς τὸν Ἰνδὸν ἡγέτην, προσεπάθησαν νὰ τὸν ὑποβαστάσουν. Τὸ πλῆθος συνέλαβε τὸν δολοφόνον καὶ τὸν ἐκράτησε δι' ὀλίγα δευτερόλεπτα μέχρις ὅτου τὸν παρέλαβεν ἡ ἀστυνομία. Ἄλλοι ἐφώναζαν: «Τί συμβαίνει;».

Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΕΙΝΕ ΝΕΟΣ ΙΝΔΟΣ ΦΑΝΑΤΙΚΟΣ

Ὡς ἀνηγγέλθη βραδύτερον, ὁ δολοφόνος τοῦ Γκάντι εἶνε νέος Ἰνδὸς ἐκ τῆς ἐπαρχίας τῆς Βομβάης τὸν ἐπυροβόλησε ἐξ ἀποστάσεως δύο μέτρων. Ὀνομάζεται Ναθοῦραμ Βιναγιὰκ Γκόντε, 36 ἐτῶν, εἶνε γνωστὸς ὡς φανατικὸς ὀπαδὸς τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ ὁμιλεῖ καλὰ τὴν ἀγγλικήν.

Εὐθὺς ὡς ἤρχισαν νὰ κυκλοφοροῦν αἱ φῆμαι περὶ τοῦ θανάτου ὅλα τὰ καταστήματα τῆς παλαιᾶς πόλεως ἔκλεισαν. Ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν αἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ κυβερνητικὰ γραφεῖα «ἐβομβαρδίζοντο ὑπὸ συνεχῶν τηλεφωνημάτων», ἐκ τοῦ ἀγωνιῶντος πλήθους, τὸ ὁποῖον ἐπληροφορήθη τὸ τρομερὸν νέον, ἀποτελοῦν δι' αὐτὸ κάτι περισσότερον ἀπὸ ἐθνικὴν τραγῳδίαν».

Ὁ Ἰνδὸς πρωθυπουργὸς Παντὶτ Νεχροῦ καὶ ἄλλοι ὑπουργοὶ τῶν Ἰνδιῶν εἰδοποιήθησαν τηλεφωνικῶς διὰ τὸν φόνον τοῦ Γκάντι. Ἐπίσης εἰδοποιήθη ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Κόμης Μαουντμπάττεν. Ὁ κ. Νεχροῦ, ὁμιλῶν τὸ ἀπόγευμα ἀπὸ τοῦ Ἰνδικοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ διὰ τὸν θάνατον τοῦ Γκάντι, εἶπε τὰ ἑξῆς: «Δὲν γνωρίζω κατὰ ποῖον τρόπον νὰ σᾶς τὸ εἴπω. Ὁ πατὴρ τοῦ ἔθνους δὲν ὑπάρχει πλέον». Ἡ φωνὴ τοῦ Παντὶτ Νεχροῦ ἦτο πλήρης συγκινήσεως καθ' ἣν στιγμὴν ὡμίλει. Ὁ Ἰνδὸς πρωθυπουργὸς ὡμίλησε πρῶτον εἰς τὴν ἰνδικὴν καὶ κατόπιν εἰς τὴν ἀγγλικήν. Ἐν συνεχείᾳ, εἶπεν ὅτι ἡ αὐριανὴ ἡμέρα θὰ καθορισθῇ ὡς ἡμέρα νηστείας καὶ προσευχῶν διὰ τὰς Ἰνδίας καὶ προσέθεσε: «Τώρα, ποὺ τὸ φῶς τὸ ἀκτινοβολοῦν πέριξ μας ἀπεσβέσθη, δὲν γνωρίζω ἀκριβῶς τί νὰ σᾶς εἴπω καὶ πῶς νὰ σᾶς τὸ εἴπω. Ὁ πολυαγαπημένος μας ἡγέτης δὲν ὑπάρχει πλέον. Ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι τὸν εἴδομεν κατὰ τὴν διάρκειαν ὅλων αὐτῶν τῶν ἐτῶν, δὲν δυνάμεθα πλέον νὰ ζητήσωμεν τὰς συμβουλάς του ἢ τὴν παρηγορίαν του. Ὁ θάνατός του δὲν ὑπῆρξε τρομακτικὸν πλῆγμα μόνον δι' ἐμέ, ἀλλ' ἐπίσης διὰ πολλὰ ἑκατομμύρια τῶν κατοίκων τῆς χώρας μας».

ΟΙ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΟΙ

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς τοῦ Πακιστὰν Μωχάμετ Ἀλὴ Τζίνναχ ἐδήλωσε τὴν νύκτα τὰ ἑξῆς: «Μὲ συνεκλόνισεν ἡ εἴδησις τῆς ἀποτροπαίας αὐτῆς ἐπιθέσεως τῆς ὁποίας θῦμα ἔπεσεν ὁ Γκάντι. Ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω τὴν προσωπικήν μου θλῖψιν καὶ τὰ εἰλικρινῆ μου συλλυπητήρια πρὸς τὴν μεγάλην Ἰνδικὴν Κοινότητα καὶ τὴν οἰκογένειαν τοῦ Γκάντι διὰ τὴν πλήξασαν αὐτὴν συμφορὰν κατὰ τὴν ἐξόχως ἱστορικὴν καὶ κρίσιμον στιγμήν, ὀλίγον μετὰ τὴν γέννησιν τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ Πακιστάν». Ὁ πρωθυπουργὸς τοῦ Πακιστὰν Ἀλὴ Χὰν εἰς δηλώσεις του εἶπεν ὅτι ἡ δολοφονία τοῦ Γκάντι ἀπετέλεσεν «τὴν πλέον ἄνανδρον πρᾶξιν» καὶ ἐξέφρασε τὴν «εἰλικρινῆ καὶ ἐγκάρδιόν του συμπάθειαν».

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας ἀπέστειλε ἀπὸ τὸ ἐξοχικὸν ἀνάκτορον τοῦ Σάντριγχαμ ὅπου διαμένει τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα πρὸς τὸν Γεν. Διοικητὴν τοῦ Ἰνδουστὰν λόρδον Μαουντμπάττεν: «Τόσον ἡ Βασίλισσα, ὅσον καὶ ἐγώ, ἐταράχθημεν βαθέως πληροφορηθέντες τὸν θάνατον τοῦ Γκάντι. Παρακαλῶ ὅπως διαβιβάσητε πρὸς τὸν λαὸν τῶν Ἰνδιῶν ὅτι συμμεριζόμεθα πλήρως τὴν μεγάλην λύπην του διὰ τὴν ἀνεπανόρθωτον ἀπώλειαν τὴν ὁποίαν ὑπέστη τόσον ὁ Ἰνδικὸς λαός, ὅσον καὶ ὁλόκληρον τὸ ἀνθρώπινον γένος». Ὁ Βρεταννὸς πρωθυπουργὸς κ. Ἄττλη ἐξέδωσεν ἀνακοίνωσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρει ὅτι «ἡ ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ ἡγεσία τοῦ Γκάντι ὑπῆρξε διδακτικὸν παράδειγμα κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς τεταραγμένης ἐποχῆς καὶ ἡ Μεγάλη Βρεττανία θὰ συμμερισθῇ τὴν μεγάλην θλῖψιν τῶν Ἰνδιῶν διὰ τὴν συμφορὰν ταύτην». Ὁ κ. Τσώρτσιλ εἶπεν: «Εἶμαι κατάπληκτος διὰ τὸ κακόηθες τοῦτο ἔγκλημα». Ὁ κ. Τζὼρτζ Μπέρναρ Σῶ, ὅστις δεδομένου ὅτι εἶνε ἡλικίας 92 ἐτῶν, εἶνε κατὰ 14 ἔτη γεροντότερος τοῦ Γκάντι, ἐσχολίασεν ὡς ἀκολούθως σήμερον τὴν εἴδησιν τοῦ θανάτου τοῦ Μαχάτμα: «Τοῦτο δεικνύει πόσον ἐπικίνδυνον εἶνε νὰ εἶνε τις ὑπερβολικὰ καλός». Ὁ Σῶ ἐτηλε

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ — ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΡΧΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΕΙΣ ΑΝΑΖΗΤΗΣΙΝ ΝΕΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΟΠΛΩΝ

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΚΑΜΕΛΕΝ —

6

Ἀπὸ μακροῦ εἴμεθα εἰς ἀναζήτησιν ναρκῶν τὰς ὁποίας θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ρίψωμεν εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς διώρυγας διὰ νὰ διακόψωμεν τὴν κίνησιν. Τὰ τέλη Δεκεμβρίου, ὁ κ. Τσώρτσιλ μᾶς ὑπέδειξε διάφορα πρότυπα. Τὸ σχέδιον ἐφαίνετο εὐφυέστατον καὶ οἱ Ἄγγλοι ἐβεβαίωναν ὅτι τὰ πειράματά των ἦσαν ἐπιτυχέστατα. Ὁ κ. Τσώρτσιλ μᾶς ἐζήτησε νὰ μελετήσωμεν τὸ ζήτημα διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ Ρήνου καὶ μᾶς ὑπέσχετο ν' ἀποστείλῃ μεγάλον ἀριθμὸν τοιούτων ναρκῶν εἰς τὴν Ἀλσατίαν.

Ἐβεβαίωνε ὅτι αἱ νάρκαι αὐταί, ριπτόμεναι εἰς ἐπαρκῆ ἀριθμὸν καὶ ἄνευ διακοπῆς, θὰ ἠδύναντο νὰ καταστρέψουν πρῶτον τὸ φράγμα προστασίας ποὺ εἶχον κατασκευάσει οἱ Γερμανοὶ εἰς τὸ ὕψος τῆς Καρλσρούης καὶ κατόπιν πολλὰς γεφύρας. Συνεφωνήσαμε μὲ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἄλλων ὅπλων καὶ ἀφήσαμεν τὸν κ. Τσώρτσιλ νὰ προβῇ εἰς τὰς προετοιμασίας.

Τὰς ἀρχὰς Μαρτίου ὁ κ. Τσώρτσιλ ἐπανῆλθε καὶ μὲ ἐπληροφόρησε ὅτι ὅλα ἦσαν ἕτοιμα καὶ ἔπρεπε ν' ἀρχίσωμεν τὴν ἐπιχείρησιν. Συνεκάλεσα πάλιν τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν τριῶν ὅπλων καὶ συνεφωνήσαμεν νὰ δεχθῶμεν τὴν προσφοράν, ἐζητήσαμεν ὅμως νὰ ρυθμίσωμεν ἡμεῖς τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπιχειρήσεως, ὥστε νὰ ἔχωμεν τὸν καιρὸν νὰ προετοιμασθῶμεν διὰ τὴν πιθανὴν γερμανικὴν ἀντίδρασιν εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς διώρυγας τῆς Γαλλίας καὶ κατὰ τῆς ποταμοπλοΐας μας διὰ τῶν ἀεροπλάνων των. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐπιχείρησις ἠδύνατο νὰ ἔχῃ συνεπείας καὶ πέραν τοῦ στρατιωτικοῦ πεδίου, εἰδοποίησα τὸν κ. Νταλαντιέ, διὰ νὰ φέρῃ τὸ ζήτημα πρὸ τοῦ πολεμικοῦ συμβουλίου.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας κ. Γκὺ Λὰ Σάμπρ παρετήρησεν ὅτι ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ γερμανικὴν ἀντίδρασιν ὄχι μόνον τοῦ αὐτοῦ εἴδους ἀλλὰ καὶ ὑπὸ μορφὴν γενικῆς ἀεροπορικῆς ἐπιθέσεως. Καὶ ἐζήτησεν ὅπως κερδίσωμεν καιρὸν διὰ τὴν προετοιμασίαν τῆς ἀεροπορίας μας καὶ τῆς ἀντιαεροπορικῆς ἀμύνης. Ἀφ' ἑτέρου ὁ στρατηγὸς Βιλλεμὲν καὶ ὁ Γκὺ Λὰ Σάμπρ ἐζήτησαν ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους ν' ἀναβάλουν τὸν βομβαρδισμὸν τοῦ Ρούρ, τὸν ὁποῖον ἐσχεδίαζαν ἀπὸ μακροῦ.

Προσωπικῶς ἐπίστευα, ἀντιθέτως, ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἐφύλασσαν τὴν ἀεροπορίαν των διὰ νὰ τὴν χρησιμοποιήσουν μαζὶ μὲ τὸν στρα-

ΤΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΚΑΙ ΡΩΣΣΙΑ ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΝΟΜΗΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΙΝ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΟΛΟΤΩΦ ΕΙΣ ΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

ΤΑ ΠΕΡΙΦΗΜΑ ΑΠΟΡΡΗΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

5

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1939 ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν Τύπον τὸ κοινὸν γερμανοσοβιετικὸν ἀνακοινωθέν, τὸ ὁποῖον ἀνήγγελλε τὴν κατάλυσιν καὶ τὸν διαμελισμὸν τοῦ πολωνικοῦ κράτους ἀλλ' ἡ συμφωνία μεταξὺ Γερμανίας καὶ Ρωσσίας διὰ τὰς λεπτομερείας τοῦ διακανονισμοῦ τοῦ πολωνικοῦ ζητήματος δὲν ἦτο πλήρης καὶ ὁ Στάλιν, ἀνησυχῶν πάντοτε καὶ δυσπιστῶν πρὸς τὴν Γερμανίαν, δὲν ἤθελε νὰ ὑφίστανται ἐκκρεμότητες, δυνάμεναι νὰ δημιουργήσουν προστριβάς. Ἐζήτησεν οὕτω λεπτομερῆ διακανονισμὸν καὶ ὁ ἐν Μόσχᾳ Γερμανὸς πρεσβευτὴς κόμης φὸν Σούλεμπουργκ ἀπηύθυνε σχετικῶς πρὸς τὸν Ρίμπεντροπ τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα:

Μόσχα, 25 Σεπτεμβρίου 1939

Οἱ Στάλιν καὶ Μολότωφ μὲ ἐκάλεσαν εἰς τὸ Κρεμλῖνον τὴν 8 μ.μ. σήμερον. Ὁ Στάλιν μοῦ ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς: Κατὰ τὸν τελικὸν διακανονισμὸν τοῦ πολωνικοῦ ζητήματος πρέπει ν' ἀποφευχθῇ ὅ,τι δήποτε θὰ ἦτο δυνατὸν εἰς τὸ μέλλον νὰ προκαλέσῃ προστριβὴν μεταξὺ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἐθεώρει σφάλμα ν' ἀφεθῇ ἕνα ἀνεξάρτητον πολωνικὸν ἠκρωτηριασμένον κράτος. Προέτεινε τὰ ἀκόλουθα: ἀπὸ τὸ ἔδαφος ἀνατολικῶς τῆς γραμμῆς διαχωρισμοῦ, ὁλόκληρη ἡ ἐπαρχία τοῦ Λοῦμπλιν καὶ τὸ τμῆμα τῆς ἐπαρχίας Βαρσοβίας, τὸ ἐκτεινόμενον πρὸς τὸν Μπούγκ, νὰ προστεθοῦν εἰς τὸ μερίδιόν μας. Εἰς ἀντάλλαγμα, ν' ἀποσύρωμεν τὰς ἀξιώσεις μας ἐπὶ τῆς Λιθουανίας.

Ὁ Στάλιν ὑπέδειξε τὴν πρότασιν αὐτὴν ὡς ἕνα θέμα τῶν ἐπικειμένων διαπραγματεύσεων μὲ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Ράϊχ καὶ προσέθεσεν ὅτι, ἐὰν συγκατετιθέμεθα, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις θ' ἀνελάμβανεν ἀμέσως νὰ ἐπιλύσῃ τὸ πρόβλημα τῶν Βαλτικῶν κρατῶν συμφώνως πρὸς τὸ πρωτόκολλον τῆς 23 Αὐγούστου καὶ ἀνέμενεν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο τὴν πλήρη ὑποστήριξιν τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως. Ὁ Στάλιν ἀνέφερε συγκεκριμένως τὴν Ἐσθονίαν, τὴν Λεττονίαν καὶ τὴν Λιθουανίαν, ὄχι ὅμως τὴν Φινλανδίαν. Ἀπήντησα εἰς τὸν Στάλιν ὅτι θ' ἀναφερθῶ εἰς τὴν κυβέρνησίν μου.

ΣΟΥΛΕΜΠΟΥΡΓΚ

Τὴν 28 Σεπτεμβρίου ὑπεγράφη,

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐφημέρου Σοβιετογερμανικῆς «φιλίας», οἱ Ρῶσσοι εἶχον προτείνει τὴν διαίρεσιν τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης εἰς σφαίρας ἐπιρροῆς, γερμανικὴν καὶ σοβιετικήν, ὡς φαίνεται ἀνωτέρω. Τὰ Βαλκάνια περιλαμβάνονται εἰς τὴν ρωσσικὴν σφαῖραν.

πράγματι, ἐν Μόσχᾳ ἀπὸ τὸν μεταβάντα ἐκ νέου ἐκεῖ Ρίμπεντροπ καὶ τὸν κ. Μολότωφ ἡ γερμανοσοβιετικὴ συνθήκη, ἡ ὁποία καθώριζε τὰ νέα, ἐπὶ τοῦ «τέως» πολωνικοῦ ἐδάφους σύνορα τῶν δύο κρατῶν καὶ εἶχε δημοσιευθῆ τότε εἰς τὸν γερμανικὸν καὶ τὸν σοβιετικὸν Τύπον ὡς «γερμανοσοβιετικὴ συνθήκη συνόρων καὶ φιλίας». Ἡ συνθήκη ὅμως αὐτὴ συνοδεύεται ἀπὸ τρία μυστικὰ πρωτόκολλα τὰ ὁποῖα τώρα μόνον ἔρχονται εἰς φῶς. Τὰ τρία αὐτὰ πρωτόκολλα εἶναι τὰ ἑξῆς:

ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΟΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως δὲν θὰ προβάλῃ προσκόμματα εἰς τοὺς Γερμανοὺς ὑπηκόους καὶ εἰς ἄλλα πρόσωπα γερμανικῆς καταγωγῆς, διαμένοντα εἰς τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν της ἐδάφη, ἐὰν ἐπιθυμοῦν νὰ μεταναστεύσουν εἰς τὴν Γερμανίαν ἢ εἰς ἐδάφη ὑπὸ γερμανικὴν δικαιοδοσίαν. Συμφωνεῖ ὅπως αἱ μετακινήσεις αὐταὶ ἐκτελεσθοῦν ἀπὸ πράκτορας τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὰς ἁρμοδίας τοπικὰς ἀρχὰς καὶ ὅπως προστατευθοῦν τὰ περιουσιακὰ δικαιώματα τῶν μεταναστῶν. Ἀντιστοίχως ὑποχρεώσεις ἀναλαμβάνεται ἀπὸ τὴν γερμανικὴν κυβέρνησιν σχετικῶς μὲ τὰ πρόσωπα οὐκρανικῆς ἢ λευκορωσσικῆς καταγωγῆς, τὰ ὁποῖα διαμένουν εἰς τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν της ἐδάφη.

Μόσχα, 28 Σεπτεμβρίου 1939

ΡΙΜΠΕΝΤΡΟΠ
ΜΟΛΟΤΩΦ

ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Οἱ ὑπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι δηλοῦν ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ Ράϊχ καὶ ἡ κυβέρνησις τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἑξῆς:

Τὸ μυστικὸν συμπληρωματικὸν πρωτόκολλον ποὺ ὑπεγράφη τὴν 23 Αὐγούστου 1939, θὰ τροποποιηθῇ εἰς τὸ ἄρθρον 1 οὕτως ὥστε τὸ ἔδαφος τοῦ Λιθουανικοῦ Κράτους νὰ ἐμπίπτῃ εἰς τὴν σφαῖραν ἐπιρροῆς τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, ἐνῷ, ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐπαρχία τοῦ Λοῦμπλιν καὶ τμήματα τῆς ἐπαρχίας τῆς Βαρσοβίας νὰ ἐμπίπτουν εἰς τὴν σφαῖραν ἐπιρροῆς τῆς Γερμανίας — ἴδε τὸν χάρτην ὅστις εἶναι προσηρτημένος εἰς τὸ σύμφωνον συνόρων καὶ φιλίας ποὺ ὑπεγράφη σήμερον. — Εὐθὺς ὡς ἡ σοβιετικὴ κυβέρνησις λάβῃ εἰδικὰ μέτρα ἐπὶ λιθουανικοῦ ἐδάφους διὰ νὰ προστατεύσῃ τὰ συμφέροντά της, ἡ σημερινὴ γερμανολιθουανικὴ μεθόριος, πρὸς τὸν σκοπὸν φυσικῆς καὶ ἁπλῆς διαχαράξεως τῶν συνόρων θὰ μεταρρυθμισθῇ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε τὸ λιθουανικὸν ἔδαφος, τὸ κείμενον νοτιοδυτικῶς τῆς γραμμῆς, τῆς σημειουμένης ἐπὶ τοῦ προσηρτημένου χάρτου, νὰ περιέλθῃ εἰς τὴν Γερμανίαν.

Περαιτέρω δηλοῦται ὅτι αἱ οἰκονομικαὶ συμφωνίαι, αἱ ἰσχύουσαι τώρα μεταξὺ Γερμανίας καὶ Λιθουανίας, δὲν θὰ ἐπηρεασθοῦν ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα μέτρα τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως.

Μόσχα, 28 Σεπτεμβρίου 1939

ΡΙΜΠΕΝΤΡΟΠ
ΜΟΛΟΤΩΦ

ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Οἱ ὑπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι, ἐπὶ τῇ συνάψει τῆς γερμανοσοβιετικῆς συνθήκης συνόρων καὶ φιλίας, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἑξῆς:

Ἀμφότερα τὰ μέρη δὲν θὰ ἀνεχθοῦν εἰς τὰ ἐδάφη των πολωνικὴν δρᾶσιν, ἡ ὁποία θίγει τὰ ἐδάφη τοῦ ἑτέρου μέρους. Θὰ καταστείλουν εἰς τὰ ἐδάφη των κάθε ἔναρξιν τοιαύτης δράσεως καὶ θὰ πληροφοροῦν ἀλλήλας ὡς πρὸς τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν.

Μόσχα, 28 Σεπτεμβρίου 1939

ΡΙΜΠΕΝΤΡΟΠ
ΜΟΛΟΤΩΦ

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ὑπεγράφη καὶ ἐδημοσιεύθη ἡ περίφημος κοινὴ

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΔΕΙΛΗ ΑΜΑΡΤΙΑ

Τὸ σκάνδαλο δὲν εἶνε ἡ ἀπιστία της. Συνηθίζεται τόσο ἡ ἐκτροπὴ ἀπὸ τὴν κοίτη στὶς μέρες μας... Ἐκεῖνο ποὺ σκανδαλίζει εἶνε ἡ ἐκλογὴ τῆς ἀπιστίας. Ἔχει τὸν Ἄδωνι καὶ ἐξώκειλε στὸ Θερσίτη. Ἔχει τὸ λεβέντη καὶ ἀκολούθησε τὸ ἑρπετό. Τὸν ὡραῖο τῆς προώρισαν γιὰ σύζυγο οἱ μοῖρες. Στὸν ἀσήμαντο πῆγε κι' ἔπεσε. Τὴ βλέπουν στὸ πλευρὸ τοῦ συντρόφου της καὶ τὴ μακαρίζουν. Τὴ βλέπουν μὲ τὸν παράνομο καὶ τὴν οἰκτείρουν. Ἐλαφρυντικὰ γιὰ τὴν ἀπιστία ἡ κοινὴ γνώμη δὲν ἀναγνωρίζει παρὰ μόνο ὅταν ὁ συνοδοιπόρος στὴν ὁδὸ τῆς ἁμαρτίας εἶνε καλύτερος ἀπ' ἐκεῖνον ποὺ ἀπατᾶς.

Κι' αὐτὸς δὲν εἶνε οὔτε ἰσόπαλός του. Ὅλα τὰ εἰς ακος. Νοικοκυράκος, κακομοιράκος, ἀνθρωπάκος. Καὶ νὰ πῆτε, τοὐλάχιστον, ὅτι παρουσιάζει ἐνδιαφέρον στὴν πνευματικὴ περιοχή... Ἄνθρωπος τῆς ντουζίνας. Μετριωτάτη ἡ καλλιέργεια. Τὸ κοινὸ τοῦ κοινοῦ ἀνθρώπου πνεῦμα. Ἡ μεσότητα καὶ στὴν ἡλικία. Οὔτε κἂν νεώτερος ἀπὸ τὸν ἄντρα της. Ἡ φαλακρίτσα, ἡ κοιλίτσα, τὸ μισὸ τσιγάρο στὴν πίπα, τὸ γυαλὶ τῆς πρεσβυωπίας, τὰ μάλλινα τὸ χειμῶνα, ἡ Αἰδηψὸς τὸ καλοκαίρι, τὸ Λουτράκι τὸ φθινόπωρο, γιατί ἔχουμε καὶ τὴν πέτρα μας στὰ νεφρά.

Δὲν τὸν κατηγορῶ. Λέω μόνο ὅτι δὲν ἀνήκει στὶς κλάσεις ἐκεῖνες τῆς νεότητος, μὲ τὴν ἀντοχή, τὴν ἀμεριμνησία καὶ τὴν ἀλλόγιστη ζωή, ποὺ ἠλεκτρίζουν τὶς γυναῖκες ὅταν περνοῦν τὶς ὧρες τους στὸ κλίμα τοῦ νοικοκυρισμοῦ, τῆς ρέγουλας καὶ τοῦ διαβήτη. Τὸ ἀντίθετο συμβαίνει στὴν περίπτωσί μας. Ὁ γλεντζὲς καὶ ὁ κοσμικὸς εἶνε ὁ ἄντρας. Ὁ ρεγουλάτος εἶνε ὁ ἐραστής.

Καὶ τὸν προτίμησε! Ἔλα νὰ βρῇς ἄκρη...

— Ἴσως νὰ μὴ τὴν πρόσεξε κανεὶς καλλίτερος, διετύπωσε τὴ σκέψι του τὸ μέλος τῆς συντροφιᾶς ποὺ ἔτυχε νὰ μὴ γνωρίζεται μὲ τὴν κατηγορουμένη.

Πέντε στόματα κινήθηκαν γιὰ νὰ διαλύσουν τὴν ὑπόνοιά του. Νὰ μὴ προσέξουν αὐτήν! Μὰ τί λέτε τώρα; Τὰ καλλίτερα ντουφέκια τῆς σαλονίσιας Ἀθήνας ἔστρεψαν τὶς κάνες ἀπάνω της. Δὲν τὴν ἔπιασαν τὰ σκάγια. Στόχο δὲν πέτυχε παρὰ μόνο αὐτός, ὁ κακομοιράκος....

Μὲ τὴ λύση τοῦ προβλήματος καταπονεῖται ἡ ὁμήγυρις. Πόσες ἐξηγήσεις καὶ πόσες ἐπιπολαιότητες! Παρ' ὀλίγο νὰ ἐπικρατήσουν ἐκεῖνοι ποὺ ἀπέδιδαν σὲ ἀφανῆ χαρίσματα τοῦ ἀσήμαντου τὴν κλίσι τῆς κυρίας.

Ὅπως ὅμως πολὺ σωστὰ παρετήρησε ὁ πρακτικὸς νοῦς τῆς ὁμάδας, γιὰ νὰ γίνουν ἐμφανεῖς οἱ ἀφάνειες, θὰ ἔπρεπε νὰ προηγηθῇ ἡ ἐρωτικὴ οἰκειότης ποὺ προλογίζει τοὺς ὁλοκληρωμένους συνδέσμους. Τὴν εἰσαγωγὴ λοιπὸν αὐτὴ τὴν ἀρνήθηκε σὲ ἄλλους, μὲ ὅλα τὰ ἐξωτερικὰ δείγματα τοῦ πρωταθλητισμοῦ γιὰ νὰ τὴν ἐπιχειρήσῃ μὲ τὸν ἄνθρωπο ποὺ μόνο τὴν ἀνία της ἦταν ἱκανὸς νὰ προκαλέσῃ. Πῶς ἐξηγεῖτε τὸ μυστήριο;

Ἄκαρπες θὰ συνεχίζονταν οἱ ἀναζητήσεις τῶν ἐρευνητῶν, ἂν τελευταία ἀπ' ὅλες, ἡ φωνὴ τῆς πείρας δὲν ἐρχόταν νὰ δώσῃ τὴ λιγώτερο ἀπίθανη ἐξήγησι.

Σὲ δειλία ἀποδίδει ἡ πολύπειρη τὴν ἐκλογή. Ὑπάρχουν γυναῖκες ποὺ ὅταν μποῦν στὸν τροχὸ τῆς ἁμαρτίας τὰ παίζουν ὅλα γιὰ ὅλα καὶ δὲν σκοτίζονται γιὰ τίποτα. Αὐτές, ἐκλέγουν τὸν ἄρτιο ἄντρα. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλες — οἱ περισσότερες — ποὺ καὶ τὴν ἁμαρτία τους θέλουν, ἀλλὰ καὶ στὰ ἄκρα δὲ φτάνουν. Ν' ἁμαρτήσουν, ἀλλὰ νὰ διαφυλάξουν καὶ τὴ φήμη τους, νὰ διαφυλάξουν καὶ τὸ σπίτι τους, νὰ διατηρήσουν καὶ τὸν ἄντρα τους. Τῆς δεύτερης αὐτῆς κατηγορίας οἱ γυναῖκες θυσιάζουν τὴν ἐκλεκτικότητα στὴν ἀσφάλειά τους. Τὸν ἄντρα ποὺ ὑπόσχεται τὴν ἐρωτικὴ - πληρότητα τὸν βλέπουν σὰν ἐχθρό. Τὸν ἀποφεύγουν. Ἀναλογίζονται τὶς συνέπειες τοῦ συνδέσμου μαζί του καὶ φοβοῦνται. Φοβοῦνται ὅτι ἡ μεγάλη κλίσι τους σ' αὐτὸν θὰ τσαλακώσῃ τὸν ἐγωϊσμό τους, θὰ τὶς κάνῃ μαριονέτες στὰ χέρια του, θὰ ἐκμηδενίσῃ τὴ θέλησί τους. Φοβοῦνται τὸν πόνο ποὺ θὰ δοκιμάσουν ἂν κάποτε ἐγκαταλειφθοῦν. Κι' ἀκόμα περισσότερο φοβοῦνται ὅτι ὁ ἔρωτάς τους θὰ εἶνε τόσο κραυγαλέος, ὥστε νὰ μὴ μπορέσουν νὰ τὸν κρύψουν ἀπὸ κανένα. Ἔρωτας θυελλώδης, ἡφαιστειώδης, παταγώδης. Ἐνῷ οἱ ἄλλοι... Τοῦ χεριοῦ τους θὰ εἶνε οἱ ἐρωτικὰ ἄσημοι, ποὺ θὰ προβιβάσουν στὸ βαθμὸ τοῦ ἐραστοῦ. Δὲ θὰ τοὺς φοβοῦνται αὐτές. Αὐτοὶ θὰ τρέμουν μήπως κοντά των ἐκμηδενισθοῦνε. Θὰ τὶς βλέπουν σὰ δωρήτριες ἐρωτικῆς χαρᾶς. Κι' ἂν φύγουν κάποτε, ὥρα τους καλή. Ἂν μείνουν, δύσκολα θὰ παρεξηγηθοῦνε ἀπὸ τοὺς τρίτους. Δυσκολώτερα δὲ ἀπ' ὅλους ὁ σύζυγος θὰ πεισθῇ — εἶνε τόσο ἐγωϊστὲς οἱ ἄντρες — γιὰ τὶς ἔκνομες σχέσεις τῆς γυναίκας του μ' αὐτὸν ποὺ ὑποτιμᾷ.

— Καλά, ἀλλὰ τότε γιατί ἡ πολυτέλεια τῆς ἁμαρτίας; Γιατί ἕνας σύνδεσμος ποὺ τὴν ἀφίνει ἀδιάφορη;

— Γιὰ τὸν ἴδιο λόγο — διαφωτίζει ἡ πολύπειρη — ποὺ κι' ἐσεῖς γιὰ ν' ἀποφύγετε τὸ τσιγάρο ποὺ σᾶς εἶνε ἐπικίνδυνο δαγκώνετε τὴν κενή σας πίπα. Εἶνε πλάσματα γιὰ τὰ ὁποῖα ἀποτελεῖ ὀργανικὴ ἀνάγκη ἡ ἁμαρτία. Δὲν ἁμαρτάνουν γιὰ τὴ χαρὰ τῆς ἐκτροπῆς. Ἁμαρτάνουν γιὰ νάχουν τὴν ἱκανοποίησι ὅτι ἔφυγαν ἀπὸ τὴν εὐθεία. Καὶ γιὰ τὴν πορεία τους αὐτὴ προτιμοῦν τοὺς λιγώτερο ἐπικίνδυνους συνοδοιπόρους.

Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

ΓΑΛΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ, 30 Ἰανουαρίου. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Τὸ καναδικὸν «Χρυσῆ Ἄρκτος» ἀνεχώρησεν ἐξ Ἡνωμένων Πολιτειῶν δι' Εὐρώπην κομίζον 1.200 τόνους γάλακτος ἐβαπορὲ καὶ εἰς κόνιν κονσερβῶν τροφίμων καὶ εἰδῶν ἐπενδύσεως, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν δῶρον τῶν πληθυσμῶν τῶν δυτικῶν ἀκτῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διὰ τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος, Γαλλίας καὶ Ἰταλίας. Τὸ σκάφος θὰ καταπλεύσῃ εἰς Πειραιᾶ τὴν 19 Μαρτίου.

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΑΙ Η ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ

ΠΩΣ ΘΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ Η ΡΩΣΣΙΑ ΤΑ ΙΤΑΛΙΚΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΠΟΥ ΖΗΤΕΙ ΝΑ ΛΑΒΗ;

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΛΟΓΟΥ κ. Κ. ΜΠΡΑΟΥΝ

==== (Ἀποκλειστικότης τοῦ «Βήματος» διὰ τὴν Ἑλλάδα) ====

Ἡ Μόσχα, ἐπληροφόρησε τὴν Οὐάσιγκτον ὅτι δὲν θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τὸ θωρηκτὸν «Μιλουώκη», τὸ ὁποῖον τῆς παρεχωρήθη τὸ 1944 ὡς «σύμβολον καλῆς διαθέσεως», ἂν δὲν παραδοθῇ εἰς αὐτὴν ἐπισήμως τὸ ρωσσικὸν μερίδιον ἀπὸ τὸν ἰταλικὸν στόλον. Τὸ «Μιλουώκη», θωρηκτὸν 7.050 τόννων τῆς παλαιᾶς κλάσεως «Ὀμάχα» δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ πλέον ὡς ἀξιόμαχος μονάς. Ἐδόθη εἰς τὴν Ρωσσίαν ἀπὸ τὴν ἀμερικανικὴν κυβέρνησιν κατόπιν μυστικῆς συμφωνίας τοῦ προέδρου Ρούσβελτ μὲ τὸν κ. Τσώρτσιλ καὶ τὸν κ. Στάλιν. Ἡ συμφωνία ἔλεγεν ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις θὰ λάβῃ τὸ ἓν τρίτον τῶν ἰταλικῶν πολεμικῶν σκαφῶν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς ὑποσχέσεις τὰς ὁποίας ἐδώσαμεν εἰς τοὺς Ἰταλοὺς μὲ τὴν συμφωνίαν τῆς συνθηκολογήσεως.

Ἡ ἀποκάλυψις τῆς συμφωνίας προεκάλεσε τοιαύτην αἴσθησιν ὥστε ὁ Ρούσβελτ ὁμιλῶν πρὸς τοὺς δημοσιογράφους ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ εἴδησις δὲν ἦτο κατ' οὐσίαν ἀκριβὴς καὶ ὅτι οἱ Δυτικοὶ Σύμμαχοι ὑπεσχέθησαν νὰ δώσουν εἰς τὰ Σοβιὲτ — τὰ ὁποῖα δὲν συνέβαλον κατ' οὐδένα τρόπον εἰς τὴν ἧτταν τῆς Ἰταλίας — ἓν τρίτον τοῦ ἰταλικοῦ στόλου ἢ ἴσην χωρητικότητα ἀπὸ τὸν ἀμερικανικὸν καὶ τὸν ἀγγλικὸν στόλον. Οὕτω, παρεδόθησαν εἰς τοὺς Ρώσσους τὸ «Μιλουώκη» καὶ ὀλίγαι ἀγγλικαὶ μονάδες. Σήμερον τὸ ἀμερικανικὸν θωρηκτὸν χρησιμοποιεῖται ὡς σχολὴ ἀντιαεροπορικῆς ἀμύνης εἰς τὸν Ἀρκτικὸν Ὠκεανόν.

Ἐλέχθη ὅτι ἡ συμφωνία προέβλεπε τὴν παράδοσιν εἰς τὴν Ρωσσίαν ὅλων τῶν θωρηκτῶν τῆς κλάσεως «Ὀμάχα». Οἱ Ἄγγλοι ἐπρόκειτο νὰ παραδώσουν εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν τοὐλάχιστον ἓν ἀεροπλανοφόρον παλαιοῦ τύπου, ἓν παλαιὸν θωρηκτὸν καὶ ὀλίγα βοηθητικά. Οἱ Σοβιετικοὶ ναυτικοὶ ὅμως ἐσκέφθησαν ὅτι αὐτὰ τὰ παλαιὰ πλοῖα τὰ ὁποῖα ἦσαν λαμπρὰ διὰ τὴν συνοδείαν ὑποβρυχίων κατὰ τὸν πόλεμον, εἶχον ἐλαχίστην μαχητικὴν ἀξίαν μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου. Καὶ κατ' αἴτησιν τῆς σοβιετικῆς κυβερνήσεως ἐσταμάτησεν ἡ παράδοσις «παλιοτενεκέδων» ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν Ἀγγλίαν.

Οἱ Σοβιετικοὶ ναύαρχοι ἔστρεψαν τὰ βλέμματά των πρὸς τὸν ἰταλικὸν στόλον. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διαπραγματεύσεων τῶν Παρισίων τοῦ 1946 διὰ τὴν σύναψιν συνθήκης εἰρήνης μὲ τὴν Ἰταλίαν, οἱ Ρῶσσοι ἀντιπρόσωποι ἐπέμειναν νὰ τηρήσωμεν τὴν συμφωνίαν Ρούζβελτ — Τσώρτσιλ — Στάλιν καὶ νὰ παραδώσωμεν τὸ ρωσσικὸν μερίδιον. Αἱ συζητήσεις ὑπῆρξαν μακραὶ καὶ τέλος τὰ Σοβιὲτ ἐνίκησαν.

Ἐνῷ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ ἡ Μεγάλη Βρεττανία ἐπιστρέφουν τὰ μερίδιά των ἀπὸ τὸν ἰταλικὸν στόλον ὅπως διαλυθοῦν, ἡ Ρωσσία ζητεῖ νὰ τῆς παραδοθῇ ἄθικτον τὸ μερίδιόν της. Ἡ πολεμικὴ λεία τῆς Ρωσσίας περιλαμβάνει ἕνα νέον θωρηκτὸν τῶν 35.000 τόννων — ἢ τὸ «Ἰτάλια» ἢ τὸ «Βιττόριο Βένετο» — τρία ταχύτατα, νέα καταδρομικὰ καὶ ἀρκετὰ ἀντιτορπιλλικὰ καὶ ὑποβρύχια.

Οἱ Σοβιετικοὶ τεχνικοὶ ἐζήτησαν ἐπὶ πλέον — ἐπιτυχῶς, κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας — ὅπως τὰ ἰταλικὰ ναυπηγεῖα προσφέρουν ὅλα τὰ ἀνταλλακτικὰ καὶ ἐξαρτήματα τὰ ὁποῖα, χρειάζονται διὰ τὰ πλοῖα αὐτὰ ἐπὶ πέντε ἔτη μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἰταλικῶν πλοίων. Τὸ ὑλικὸν αὐτὸ θὰ κατασκευάζεται εἰς ἰταλικὰ ἐργοστάσια καὶ θὰ στέλλεται εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν.

Ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις διεμαρτυρήθη εἰς τὴν Οὐάσιγκτον καὶ τὸ Λονδῖνον κατὰ τῆς ἀξιώσεως αὐτῆς. Ἀλλ' οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ οἱ Ἄγγλοι ἀντιπρόσωποι ὑπεχώρησαν εἰς τοὺς Ρώσσους διὰ νὰ ἐπιτύχουν ρύθμισιν τοῦ ὅλου ζητήματος τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης.

Ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις φοβεῖται μήπως τὰ Σοβιὲτ ἀποφασίσουν νὰ ἐγκαταστήσουν τὴν μεγάλην αὐτὴν δύναμιν εἰς φιλικὸν των λιμένα ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς τῆς Ἀδριατικῆς. Ἡ Γιουγκοσλαβία ἔλαβε πέρυσι τὸν λιμένα τῆς Πόλας, ἡ ὁποία ἦτο ἡ σπουδαιοτέρα ναυτικὴ βάσις τῆς παλαιᾶς Αὐστροουγγρικῆς αὐτοκρατορίας εἰς τὴν Ἀδριατικήν.

Ὁ Ἰταλικὸς στόλος ἐμειώθη διὰ τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης εἰς μικρὰν ἀστυνομικὴν δύναμιν καὶ δὲν εἶνε ἱκανὸς νὰ προστατεύσῃ τὰς ἀκτὰς τῆς ἐναντίον τῶν πρώην ἰδικῶν της πολεμικῶν, ἂν ποτὲ χρησιμοποιηθοῦν ἐναντίον τῆς Ἰταλίας.

CONSTANTINE BROWN

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

«ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ» —

Δὲν εἶνε ἐγωϊστικό, νομίζω, ἂν ἀρχίσω ἀπὸ τόν... ἑαυτό μου! Βέβαια, θὰ σκεφθῇ κανένας φίλος ἢ ὀχτρός, πέννα καὶ καλαμάρι ἔχεις, χῶρο διαθέτεις, κι' εὔκολο εἶνε νὰ μιλήσῃς γιὰ τὸν ἑαυτό σου. Ὄχι. Δὲν εἶνε αὐτό. Πρέπει ἀδιάκοπα νὰ μιλᾶμε μὲ τὴν συνείδησί μας. Ν' ἀπολογούμεθα. Ἡ ἐποχή μας εἶνε τόσο πονηρή, ὥστε εἶνε ἀπαραίτητη ἡ καθημερινὴ λογοδοσία γιατί γίνεται μιὰ δραματικὴ σύγχυσι μεταξὺ ἐθνισμοῦ καὶ ἐλευθερίας, μεταξὺ τέχνης καὶ πολιτικῆς.

Ἀφορμὴ σ' αὐτὲς τὶς σκέψεις μοῦ δίνει τὸ νέο βιβλίο τοῦ λογοτέχνη καὶ διευθυντῆ τῆς «Νέας Ἑστίας» Πέτρου Χάρη, ποὺ ἐκυκλοφόρησε πρὸ μηνὸς μὲ τὸν τίτλο «Ἐλεύθεροι πνευματικοὶ ἄνθρωποι» καὶ ποὺ περιέχει ἄρθρα του δημοσιευμένα σὲ περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδες γιὰ τὸ ἐπίμαχο ζήτημα.

Ἔλεγα, λοιπόν, γιὰ τόν... ἑαυτό μου. Φίλοι κι' ὀχτροὶ ξαφνιάστηκαν ὅταν γιὰ πρώτη φορὰ ἔγραψα γιὰ μερικὰ θεατρικὰ ἔργα ποὺ παίξαν οἱ «Ἑνωμένοι Καλλιτέχνες» καὶ εἶχαν ὡς ἔμβλημα τὸ κήρυγμα τοῦ ἀριστερισμοῦ σὲ βαθμὸ ἀφόρητης προπαγάνδας. Καὶ τότε εἶπα κι' ἔγραψα κατ' ἐπανάληψι ὅτι «ἡ τέχνη ἐξυπηρετεῖ τὴν πολιτική, ποτὲ ὅμως ἡ πολιτικὴ τὴν τέχνη». Γι' αὐτὸ καὶ τὰ ἔργα ποὺ ἔχουν πολιτικὴ προπαγάνδα μονόπλευρη δὲν ἐξυπηρετοῦν τὴν τέχνη. Δὲν γνωρίζω ἐὰν ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτὸς ἔχει ξαναειπωθῇ. Ἐγὼ τὸν ἔχω ἀναγάγει σὲ δόγμα καὶ εἶνε τὸ πιστεύω μου σ' αὐτὲς τὶς περιστάσεις, εἴτε γιὰ τὸ θέατρο πρόκειται, εἴτε γιὰ τὸν ποιητικὸ ἢ πεζογραφικὸ λόγο, γιὰ τὴν τέχνη γενικά.

Μ' αὐτὴ τὴν ἀρχὴ — καὶ γι' αὐτὸ ξεκαθάρισα τὸν ἑαυτό μου — ἐπεδοκίμασα τὰ ὅσα ἔγραψε ὁ Πέτρος Χάρης γιὰ τοὺς ἐλεύθερους πνευματικοὺς ἀνθρώπους. Βέβαια ἕνας καλλιτέχνης, ἕνας πνευματικὸς ἄνθρωπος, θὰ ἐμπνευσθῇ ἀπὸ τὴν ἐποχή του. Καὶ ἀνάλογα μὲ τὶς ψυχικές του καταστάσεις καὶ δυνάμεις του θὰ τὴν ἐκδηλώσῃ. Θὰ τὴν ἐκδηλώσῃ ὅμως τέχνη καὶ ὄχι ὡς κομματικὴ προπαγάνδα. Ἕνας ἐλεύθερος πραγματικὰ πνευματικὸς ἄνθρωπος παύει νὰ ἔχῃ δική του ὀντότητα καὶ ὑπόστασι ὅταν εἶνε «στρατευμένος» ἢ ἐπιταγμένος γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ κόμματα καὶ φατρίες.

Γι' αὐτὸ καὶ ὁ μέγιστος τῶν νεοελλήνων ποιητῶν, ὁ Διονύσιος Σολωμός, ποὺ δὲν ἦταν οὔτε δεξιὸς οὔτε ἀριστερός, ποὺ δὲν ἔλαβε μέ-